Delo pove vse

Ta mesec poteka druga obletnica ustanovitve Zavoda za napredek gospodarstva v Celju, ki ga je Okrajni ljudski odbor ustanovil zato, da bi bil v pomoč ljudskim odborom in gospodarskim organizacijam pri reševanju tekočih in perspektivnih nalog z njihovega delovnega področja. To delo je ime.o v praksi dvojni- značaj, in sicer v konkretnem delovanju za izpolnjevanje planskih gospodarskih nalog in drugič v delovanju ožjega kroga, to je v poslovanju z naročniki storitev in usług. Praksa, zlasti v lanskem letu, pa je narekovala, da je Zavod razširil svojo dejavnost. Tako je Zavod lani opravil vsega skupaj 237 izgotovljenih elaboratov najrazličnejše vsebine. Število teh izdelkov je za 74% višje od doseženega števila v 1959. letu. To delo je bilo opravljeno ob povprečni zaposlitvi 8,1 uslužbenca na sedemnajstih sistemiz.anih delovnih mest. Razen tega je Zavod vključeval v svoje delo še 83 kvalitetnih zunanjih sodelavcev, predvsem predavatelje, ekonomistov, tehnologov in arhitektov.

Pri svojem delu z gospodarskimi organizacijami je Zavod za napredek gospodarstva obravnaval predvsem uvajanje centrov in priučevanje na delovno mesto, nadalje organizacijo tehnoloških postopkov in izdelavo investicijskih programov.

Omembe vredno je še sodelovanje Zavoda z občinskimi ljudskimi odbori celjskega okraja pri izdelovanju ekonomskih analiz, študij ter investicijskih programov. Razen tega pa jim je vsak mesec posiljal preglede o gibanju proizvodnje, zaposlenosti in produktivnosti v gospodarskih organizacijah njihovega območja. Zato je mogoče, da je vsak te podatke izpopolnil s potrebno problematiko in komentarji. Na splošno je treba ugotoviti, da se občinski ljudski odbori, razen celjskega, niso v zadostni meri posluževali usług Zavoda. Sodelovanje s celjsko občino pa je doseglo že takšno stopnjo, da sta oba partnerja sklenila pogodbo za izdelavo 28 studij in elaboratov v letošnjem letu.

Poleg kvalitetnih kadrov, ki jih je Zavod deloma dobil šele proti koncu lanskega leta, so glavna ovira za že uspešnejše delo premajhni delovni prostori. Razvojna stopnja Zavoda je dosegla kritično točko in je nadaljnja uspešnost zagotovljena le s primernimi prostori ter, med drugim tudi z namestitvijo potrebnega števila manjkajočih uslužbencev.

-an

V zadnjem tednu na DOMOVINI

ČETRTEK 2. FEBRUARJA

Ob šestdesetletnem jubileju skladatelja Blaža Arniča je priredila Zveza Svobod in prosvetnih društev Slovenije slovesnost, katere so se udeležili zastopniki društev Svobod in prosvetnih društev iz vse Slovenije. Slavnosti se je udeležil tudi predsednik Občinskega ljudskega odbora Mozirje, Hinko Cop, ki je slavljencu kot občanu mozirske občine čestital visoki jubilej v imenu vseh prebivalcev mozirske občine.

PETEK 3. FEBRUARJA

V Beogradu je bilo končano zasedanje upravnega odbora Zveze trgovinske zbornice, ki je obravnavala predloge za spremembe gospodarskega sistema. Razprava je osvetlila pozitivne strani, ki jih prinaša predlog novega sistema, obsodila pa je špekulativno zviševanje cen, ki se jih napovedala nekatera podjetja.

SOBOTA 4. FEBRUARJA

O predlogih za spremembe gospodarskega sistema je razpravljal tudi Centralni svet Zveze sindikatov Jugoslavije. Sindikati so bili mnenja, da povečanja življenjskih stroškov ne kaže reševati z ustreznim povečanjem minimalnih plač, saj bi s tem ne uredili prav ničesar problema, temveč lahko probleme rešujemo samo s povečanjem realnih plač na podlagi povečane proizvodnje.

NEDELJA 5. FEBRUARJA

V nedeljo je uspelo mlademu, talentiranemu in našim bralcem znanemu slovenskemu športniku Marjanu Pečarju v Ljubljani pred domačo publiko osvojiti lokal tradicionalne mednarodne prireditve Kongsberg, ki jo prirejajo vsako leto v drug. državi. To je za mladega Pečarja toliko večji uspeh, ker je med drugimi premagal tudi nosilca srebrne olimpijske medalje.

PONEDELJEK 6. FEBRUARJA

V Ljubljani so dopoldne odprli novi veliki televizijski studio. Slovenosti se je udeležil tudi predsednik Izvršnega sveta LRS Boris Kraigher.

TOREK 7. FEBRUARJA

V odborih zvezne ljudske skupščine se je začela obravnava o predloženih spremembah gospodarskega sistema.

SREDA 8. FEBRUARJA

Po vse Sloveniji in v vsej državi so bile številne proslave v počastitev dneva našega največjega pesnika Franceta Prešerna.

POGLED po svetu

dokler se mimo svetovne organizacije SZ in ZDA ne sporazumeta o enem samem vprašanju: Naj se Kongo vredi brez umešavanja velesil. Zato ima prav Indonezija, ko utemeljuje odpoklic vojaštva iz OZN z ugotovitvijo, da povzročajo SI OZN ne podpira boja kongoškega ljudstva za popolno neodvisnost. Generalni sekretar OZN se ne bo mogel braniti s papirnatim stališčem paragrafarja.

V glavnem mestu Iraka v Bagdadu so se zbrali zunanji ministri Iraka, ZAR, Sudana, Saudske Arabije, Jordanije, Libanona, Maroka Libije in Jemena in podpredsednik začasne alžirske vlade, torej predstavniki arabskega sveta. ZAR namerava še letos organizirati nov Bandung. Bagdadska konferenca je razpravljala predvsem o Alžiru, ker ta arabski svet najbolj peče, o zvezni Alžiru, ki kaže, arabske države lahko pozabijo na nasprotja s katerimi so kolonialne sile skušale paralizirati silo arabskega sveta. Doa dni so razpravljali samo o Alžiru, o pomoči FLN, o pritoku prostovoljcev preko vseh arabskih držav, o kvalitetnem bojkotu Francije in ukrepih, ki bi sprožili v NATO vprašanje vojaške pomoči Franciji.

Tudi na naših mejah so vzdignili glavo revanšisti, ki se organizirajo v novofašističnih organizacijah MSI, izrabljajo pa nacionalni fanatizem in ekspanzionizem. Dogodki v Trstu pred Narodnim domom, ki ga Slovenci šele gradi, sicer niso nikega obsega, vendar lahko pomenijo iskrico, ki lahko zaneti požar s težavo zadušen. Italijanska protislovenska in protislovanska orientacija je bila vselej izraz italijanskega imperializma, ki vidi v Trstu samo mostiček za napad in prodor na Balkan, ne pa za most med dvema sosedoma. Izgredi zoper naše ljudi so v zvezi z neuspehom milanskih razgovorov med Italijo in Avstrijo o nemški nacionalni manjšini v Južni Tirolski, ki jo ima Italija. Avstrija zahteva avtonomijo za provinco Bolzano, Italija pa ponuja le nekaj koncesij, češ da je to kapitulantstvo.

Končal se je upor na ladji Santa Libertad. Ladja je bila kot Santa Maria izročena Portugalski, njena posadka pa je dobila politično zatočišče pri novem brazilskem predsedniku Quadrosu, ki obeta novo orientacijo brazilske zunanje politike: Ponuja roko smladime državam z neodvisno in nevtralno politiko pa bo skušala utrditi Brazilijo v mednarodnem svetu.

T.O.

Kongo je bil te dni spet pred Varnostnim svetom. To pomeni, da razmere v Kongu v resnici ogrožajo svetu mir oziroma so take, da bi jih morala reševati mednarodna organizacija. Azijske in afriške države zapuščajo Kongo, umikajo iz sestava oboroženih sil OZN svoje čete, da bi ne bile z ničemer odgovorne za zločine ali za izbruh najbolj surove državljanske vojne, ki si jo moremo zamisliti. Krive seveda niso vsega svetovne razmere in nasprotje med bloki, ki ga lahko temeljito izrabi Belgija. Kongoški separatisti bi radi likvidirali Lumumbo in sile, ki so za njim. Pri tem se obračajo celo na OZN, na OZN pa se obrača tudi Belgija, češ naj poskrbi za šest belgijskih vojakov, ki so jih Kongožani nekje ujeli. Bombardiranje nezavarovanih mest, umori, mučenja legalnih predstavnikov, kakršna sta ja in Trstenski podalski polkovnik Trinquier, to so sredstva, s katerimi bi Kasavubu, Mobutu, Kalonži in Combe radi zastrli lumumbizem, to je široko ljudsko gibanje za svobodni Kongo, ki bi seveda rabilo vsako pomoč od zunaj, da bi se lahko lotilo izgradnje velike, bogate dežele, kakršna je Kongo.

Indijski predstavniki Konga predlagajo, naj se v Kongu razorože vse sile, razen sile OZN, ki naj skrbe za red in mir. Vsi politični jetniki z Lumumbo vred naj se osvobode parlament naj potem nadaljuje svoje delo. Vsa zunanja pomoč Kongu naj prihaja preko OZN. Vsako drugo pot pomoči pomeni pripravo državljanske vojne, ta pa je lahko nevarna za svetovni mir. Hammarskjöld na take predloge odgovarja da ni dovolj pravne podlage za učinkovite predlogre, ki jih od OZN v tej celi izvedbi zahtevajo tudi drugimi zelo odločno ZAR, Jugoslavija, Indonezija in druge. V Varnostnem svetu se je zdržal jasne izjave o Kongu Adlai Stevenson, češ ZDA pozdravljajo napore OZN za obnovitev reda v Kongu s Hammarskjöldom na čelu in upajo, da bo ukrep zoper Belgijo, zoper Trinquiera, ki ma Combe ponuja vrhovno poveljstvo vojske v Katangi, češ ve se to je običajna oblika vojaške pomoči, ki jo nudijo zainteresirane vlade pod plaščem navidezne nevtralnosti. Torej čakajmo, da bo ta način se bolj občajen in da bo bolj, značaj zakonitosti! Kaže, da OZN tu toliko časa ne bo na čistem.

☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆

BESEDE NAŠIH POSLANCEV

Pretekli teden je bilo končano prvo letošnje zasedanje Ljudske skupščine LR Slovenije. Razpravljali so o osnovnih značilnostih programa hitrega in skladnega razvoja gospodarstva in s tem povezano o nadaljnji krepitvi socialističnih družbenih odnosov. V skupščinski razpravi so sodelovali tudi ljudski poslanci iz celjskega okraja: Riko Jerman, Stane Sotlar, ing. Desanka Kozič, Franc Perše in Ivan Žmaher.

Ker so ljudski poslanci iz celjskega okraja v skupščinski razpravi predvsem obravnavali nekatere aktualne in zanimive probleme iz našega okraja, objavljamo izvlečke iz njihovih razprav.

KREPITEV KOMUNE - POMEMBNA NALOGA

Riko Jerman:

V resoluciji o programu perspektivnega razvoja LRS v petletnem obdobju je posebej podarjena potreba po intenzivnem nadaljnjem razvoju in uveljavljanju komunalnega sistema. Poudarja se, da je komuna tista osnovna teritorialna družbena skupnost, v kateri bo treba konkretno in skladno s potrebami odločati o odnosih v razdelitvi sredstev na razne obike potrošnje. Prav tako se mi zdi pomembna ugotovitev, da bo stopnjevanje decentralizacije krepilo materialno bazo komun in jo tako usposabljalo za reševanje številnih in aktualnih problemov družbenega standarda.

Takšnim smernicam perspektivnega plana pa bo sledila neposredna praksa delovanja družbenih organov upravljanja v komuni uspešno in hitro le, če bomo iz dosedanjih metod dela v občinah in krajih odstranili nekatere preživele oblike, ki po svoji vsebini ne odgovarjajo več doseženi stopnji samoupravljanja in že decentraliziranih pristojnosti.

Predvsem mislim, da moramo razčistiti pojme o tem, kaj je komuna. Danes so v večini primerov odnosi do upravljanja in reševanja nalog, ki so z decentralizacijo poslala dolžnost tej nalogi komun, postavljena tako kot, da je na eni strani »komuna« občinski ljudski odbor s svojimi organi kot nosilec družbenih nalog in pravic — na drugi strani pa so pričakovalci koristi od uresničenih nalog ali kot pridateli zaradi pravic, ki jih ima taka »komuna«, to je samoupravni organi v podjetjih, ustanovah in samostojnih zavodih.

V vsakdanji praksi reševanja problemov zelo pogosto načenjamo vprašanja odnosov med komuno in podjetji oziroma ustanovami. Takšna praksa seveda ne rešuje problemov in nalog v komuni, ampak jih nasprotno komplicira ali pa onemogoča uspešnost; pojavljajo se dve skupini, ki druga od druge pričakujeta rešitve določenih problemov — zlasti družbenega standarda in ki se često tudi druga na drugo izgovarjata. Menim, da je temu vzrok prav v tem, da v vsakdanji praksi ne ravnamo skladno s principom, da je komuna skupnost interesov ali cehota pravic in nalog državljanov določene politično teritorialne enote. Naši ljudski odbori često sklepajo o združevanju materialnih sredstev — takšne pobude izhajajo le iz potreb, ki jih ljudski odbori vidijo zlasti na področju družbenega standarda, pa tudi na področju gospodarskih investicij. V veliki večini take akcije niso rezultat pripravljenosti združevanja tistih, ki so jim sredstva zaupana v upravljanje, ampak prevšsem pobuda tistih organov ljudskega odbora, ki so jim take naloge naložene. Zdi se mi razumljivo, da ne iščemo napak ali nepravilnih stališč na eni ali drugi strani, zato, ker pač dve strani ne obstajata, oziroma ne bi smeli obstajati, temveč da bi moral vsi organi upravljanja razumeti in skladno s tem tudi ravnati, da so problemi družbenega standarda, gospodarskega razvoja in drugi v enaki meri problemi organov upravljanja v podjetjih kot so to problemi in naloge organov upravljanja pri ljudskih odborih. V praksi so se tudi tako zastavljene naloge vedno uspešno opravile, veliko pa je primerov, ko so drugače zastavljene ostale na sredi poti, če so sploh zaživele. Dosedanji rezultati decentralizacije so v veliki zlasti v velikem povečanju sredstev, s katerimi samostojno razpolagajo delovni kolektivi ter v veliki razširitvi pristojnosti, to je pravic in obvezmosti občin. Menim, da tolikšnih pravic in obvezmosti, pa čeprav so se povečala materialna sredstva samih občin, občine v starem smislu ne morejo prevzeti. Prevzameto jih lahko le skupnosti družavljanov, ki jih imenujemo komune, pri tem pa smatram, da je pri upravljanju s povečanimi decentraliziranimi sredstvi v podjetju in občini potrebno le-te povnovati kot sredstva komune, pokrivanje vedenje vseh nalog, ki so na komuno prenešene. Le ob takšnem pojmovanju in praksi bi lahko odstranili trenutne težave, ki jih imamo pri utrjevanju komunalnega sistema, in ki kažejo zlasti v zapiranju občine v takoverbno svoje probleme — na primer šol, komunale, zdravstva in zapiranju podjetij v svoje probleme ve:onstrukcij, modernizacije in slično. Ker med drugimi pomembni mi delovni perspektivnega razvoja naše republike navaja resolucija tudi krepitev komune, v kateri bo treba konkretno in skladno z neposrednimi potrebami in olnega pomena in individualnimi interesi odločati o delitvi v upravljanje prepuščenih sredstev, mem m, da je zelo važno tudi pravilno pojmovanje in praktično uporabljanje načel komunalnega sistema.

Ivan Kovač:

Rekonstrukcije in problem ZABUKOVŠKEGA RUDNIKA

V zboru proizvajalcev je ljudski poslanec tovariš Kovač med ostalim dejal:

Kot v mnogih podjetjih v Sloveniji je vprašanje rekonstrukcije eno od najvažnejših tudi v žalski občini, kjer industrija in rudarstvu ustvarjata 62 odstotkov vseh dohodkov. Uporabnost osnovnih sredstev v industriji v žalski občini je še komaj nekaj nad 34 odstotkov, v posameznih podjetjih pa je stanje izredno kritično. Vse doslej so industrijska podjetja skrbela le za nabavo najnujnejše opreme in za tekoče vzdrževanje.

K rekonstrukciji je pred leti prva v naši občini pristopila tovarna nogavic Polzela, kasneje pa so tudi v ostalih podjetjih bolj resno priskočili k temu, da imajo sedaj vsa industrijska podjetja razvojne programe, kar je v skladu tudi s perspektivnim razvojem občine, okraja in republike. Razen Keramične tovarne Liboje je zelo pereče stanje glede hitrejšega izvajanja rekonstrukcijskih del v vseh štirih tekstilnih podjetjih, ker so prav ta podjetja vezana domala skoraj izključno na uvoz opreme iz inozemstva, pri čemer čestokrat nastajajo velike in neprevidene težave.

Tako ta podjetja vlagajo vsa svoja razpoložljiva finančna sredstva predvsem za te potrebe. Delovni kolektiv tovarne Juteks v Žalcu se na primer v veliki meri odpoveduje osebnim dohodkom, da bi si ustvaril čimveč lastnih sredstev za nabavo nove predilnice jute.

Kljub vsem težavam, ki nastopajo, pa predvidevamo, da bodo vsa industrijska podjetja predvsem z lastnimi sredstvi i[illegible] združevanjem finančnih sredstev in z ustreznimi krediti postopno v etapah sposobna uresničiti prepotrebno rekonstrukcijo in uveljaviti sodobnejši proizvodni postopek, kar je osnovni pogoj za večjo in kvalitetnejšo proizvodnjo.

Poseben problem, ki presega lokalne zmogljivosti, predstavlja stanje v rudniku Zabukovica, kjer je zaposlenih 900 ljudi. V rudniku obstajajo izredno težki delovni in proizvodni pogoji, zaradi težke tektonskih prilik in kompliciranega transporta v jami. To povzročalo nizko akumulativnost, kar že 1958. leta povzročilo, da rudnik ni mogel poravnati svojih obveznosti do družbe. Tako so v pravičnostnemu prispevku odvedali republika, okraj in občina, kar znaša nad 25 milijonov dinarjev. Hkrati so bili ustvarjeni pogoji, da rudnik prosto formira in ne premogu in tako so v zadnjih dveh letih povprečno zvišali ceno premogu za 22 odstotkov. Kljub temu pa njihov skupni dohodek ni zadoščal za kritje osebnih dohodkov, čeprav so znašale povprečne plače v lanskem letu 20.600 din mesečno, kar je v primerjavi z ostalimi rudniki rjavega premoga zelo malo. Za premostitev tega težavnega finančnega stanja v preteklem letu sta se občinski in okrajni ljudski odbori ponovno odpovedala proračunski mu prispevku v znesku 24 milijonov dinarjev. Saj je postalo jasno, da prav zaradi takega stanja v rudniku vse bolj primanjkuje delavcev za jamska dela, kar povzroča nove in še večje težave.

Glavno vprašanje, ki zadeva zabukovški rudnik, in ki ga bo treba rešiti, da bi se stanje lahko izboljšalo, so nadaljnje raziskave premoga, ker dosedanje zaloge glavnem obratu Zabukovica zadošajo le za naslednjih 15 do 20 let. V predlogu programa perspektivnega razvoja LR Slovenije je predvideno, da se bodo iz zveznih sredstev financirale tudi raziskave rjavega premoga pe[illegible]tivne območij Savinjske [illegible] predlagam, da [illegible] Zabukovica [illegible] zaradi finančnih težav, katerih se nahaja, ne more sami izvajati večjih raziskav.

Reševanje tega problema pomeni za bolj aktualno zato, ker sedaj v zabukovškem rudniku vidijo prave perspektive in možnosti razvoja z lastnimi močmi. Tudi mnogi rudarji ter strokovnjaki zaradi tega odhajajo iz Zabukovice v druge rudnike ter druge gospodarske panoge.

Franc Perše:

Problemi naravnih zdravilišč

V programu perspektivnega razvoja LR Slovenije za obdobje od 1931. do 1965. leta opažamo med drugim močan poudarek na investicijah, ki bodo vložene za izpopolnitev in izgradnjo naših zdravstvenih ustanov in zavodov. Menim, da so ta predvidevanja popolnoma vsklajena z realnimi pogoji, ki jih bo nudil razvoj našega gospodarstva. Na drugi strani pa nam sedanje stanje zdravstvene dejavnosti možno narekuje in opravičuje v programu predvidene investicije.

Ne nameravam govoriti o zdravstvu nasploh, marveč le o določeni vejí našega zdravstva, ki je včasih in ponekod morda malo preveč istovetimo s turizmom. Gre za tako imenovano naravno zdravilišče, ki izkorišča prirodne elemente v zdravstvene namene. Takih zdravilišč je v Sloveniji precej. Mnoga od njih imajo — da ne omenjam klasične dobe — že večstoletne tradicije, ki jim dajejo doma kakor v zamejstvu dobro slovesi. Večina teh zdravilišč posluje danes v zgradbah, ki izvirajo še iz prejšnjega stoletja ali pa še od prej. Nekatere rekonstrukcije niso rešile problemov poslovanja. Jasno je, da zahtevajo taki objekti velika sredstva za vzdrževanje, so povrhu vsega premajhni in v mnogočem ne odgovarjajo pogojem, ki jih zahteva sodobno zdravljenje še mimo naravnih pogojev. Tako nastaja precejšnje nesorazmerje med naraščajočim številom ljudi, ki so potrebni zdravljenja in kapacitetami zdravilišč.

Kot primer navajam nekaj podatkov nekega zavoda, ki se z izkoriščanjem termalne vode ukvarja z medicinsko rehabilitacijo traumatoloških, ortopedskih, deformativno-degerativnih, gerontoloških in revmatičnih, slučajev sklepov, kosti in živčno-mišičnega sistema. Čeprav so ind kacije omenjene v zgoščeni obliki, je vendar jasno, da gre za zelo široko zasnovano dejavnost zdravljenja. Metode zdravljenja obstajajo iz balneo-gimnastike, delovne terapije, elektroterapije in iz vsa ostalih metod sodobne fizioterapije manuelnega testiranja mišičnosodobne diagnostike itd.

Sem prihajajo naši delovni ljudje s področja cele države. Večina jih prihaja direktno iz bolnišnic ali pa preko drugih zdravstvenih ustanov, da bi tako izpolnili svoje zdravljenje ter usposobili za delo. Zato v zavodu ni mogoč vstop brez zdravniške dokumentacije. Kapacitet so seveda skozi celo leto malo malno izkoriščene, precejšnje sile vilo bolnikov pa mora čakati, ker ni na razpolagi prostelice kanja za znane: bolnik je v tem času nesposoben za delo, zaklenelo zdravljenje pa je navadno trdnovratnejše in dolgotrajnejše. Toda prostori so prenatrpani nobenega kotička ni, ki bi se dal napolniti.

Za naša zdravilišča se razen ga možno zanimaja tudi inozemci. Toda kam naj spravimo tujce, če že za naše ljudi ni dovolj postora. Seveda nam tako ubaja iz rok dragocene devize, saj bi pacienta, ki bi ostal v zdravlišču ob celoni oskrbi po nekaj tednov, kolikor zdravljenje navadno traja, dobili veliko več, kot pa tistega turista, ki pridrvi z avtomobilom v naše državo ter po tako rekoč vse s seboj. S tem mislim niti najmanj podcenjevati turizma, kot važne veje naše gospodarstva, marveč želim poučiti pomen zdravilišč tudi s plati.

Kolektivi zdravilišč danes morejo v zadostni meri izkoristiti svojih naravnih virov, niti za ne opreme, strokovnost kadrov koristi le omejenemu številu ljudi. Da ima ta dejavnost na zdravstva mimo socialnega in humanega pomena tudi globoko gospodarsko utemeljenost, ni potrebno posebej poudarjati.

Stane Sotlar:

Pomembna skrb velja komunalnim in drugim skupnim potrebam

O uporabi sredstev republiškega stanovanjskega sklada je govoril ljudski poslanec Stane Sotlar. Poudaril je, da bo republiški stanovanjski sklad pomagal reševati predvsem stanovanjsko problematiko v večjih mestih in industrijskih središčih. To bo tudi potrebno, saj doslej ob intenzivnem investiranju v stanovanjsko gradnjo zlasti komunalnim objektom in napravam ni bila posvečena zadostna skrb. V mnogih mestih kot na primer v Celju, so zato potrebne generalne rekonstrukcije komunalnih naprav. Posebno vloga pa bi po njegovem lahko republiški stanovanjski sklad odig al pri financiranju študijskega dela, ki je potrebno za uspešno stanovanjsko gradbeništvo. Republiški stanovanjski sklad bi na primer lahko prevzel funkcijo vsklajevanja vseh naporov za tipizacijo posameznih gradbenih elementov in bi tako lahko velko prispeval k racionalnim rešitvam.

Ivan Žmaher:

Prenašanje pristojnosti

Kot prvi pogoj za izpolnitev planskih nalog je povečanje delovne storilnosti. Da pa se bo ta povečala, morajo predvsem skrbeti organi delavskega samoupravljanja. Tem pa morajo ljudski odbori preko zbora proizvajalcev nuditi vso pomoč. Pri povečanju delovne storilnosti morajo odigrati pomembno vlogo tudi sindikalne organizacije, tu mislim na sindikalne podružnice in občinske sindikalne svete. Tesno povezano s storilnostjo je tudi zaposlovanje nove delovne sile, ki priteka iz kmetijstva, čeprav je v kmetijstvu latentno pomanjkanje ustrezne delovne sile glede na slabo mehanizacijo. S predvidenimi spremenjenimi instrumenti delitve dohodka bodo delovni kolektivi sami zainteresirani, da se bodo zaposlili vsi odvečni presti, ki jih v kmetijstvu ne potrebujejo. Zato bo treba tudi v okviru ekonomskih enot s prenašanjem pristojnosti samoupravnih pravic na samoupravne organe ekonomskih enot šele začel razvoj novih organizacijskih oblik in takšne decentralizacije v kolektivu. Pri tem bo tudi kolektiv resnično postal osnovni upravljalec in uresnjevalec družbene proizvodnje, ki jo ustvarja. Ta začetni razvoj pa tudi prikazuje, da prepočasi in premalo smelo prenašamo pristojnosti s področja upravljanja na neposredne proizvajalce, oziroma celotni kolektiv, kot da o njegovi sposobnosti in pripravljenosti za prevzem odgovornosti nimamo zaupanja.

Za boljše urejanje in doseganje ekonomskih uspehov v okviru ekonomskih enot, pa bi bilo potrebno resno razmišljati o potrebi decentralizacije delovnih sredstev, katera se danes združujejo v obrtne ali pospešne skladih podjetja. Ne bi bilo odveč, če bi skušali del skladov podjetja decentralizirati, kajti s tem bi dosegli na eni strani še večjo materialno zainteresiranost neposrednih proizvajalcev v ekonomski enoti, da si zadržijo in nabavijo tudi vsi osnovnih sredstev tako uredijo, da dosežejo maksimalni učinek, tako v pogledu produktivnosti, kakor gospodarnosti poslovanja.

Razumljivo je, da je s takšnim pojmovanjem in odnosi za uveljavljanje novih oblik samoupravljanja v ekonomskih enotah, tudi v zvezi z delitvijo osnovnih sredstev tako uredilo, da dosežejo maksimalni učinek, tako v pogledu produktivnosti, kakor gospodarnosti poslovanja.

Razumljivo je, da je s takšnim pojmovanjem in odnosi za uveljavljanje novih oblik samoupravljanja v ekonomskih enotah, tudi v zvezi z delitvijo osnovnih sredstev tako uredilo, da dosežejo maksimalni učinek, tako v pogledu produktivnosti, kakor gospodarnosti poslovanja.

Smatram, da so v nekaterih gospodarskih organizacijah, ki so ugotovili na podlagi programirana strokovnega izobraževanja, ker so le ti izbrali preveč preizkušene stare metode klasičnega izobraževanja. Mislim, da bi bilo bolje, da bi v vsaki enoti podjetja ugotovili tako imenovano splošno strukturo in gospodarsko razgledanost vseh sodelavcev in bi jih za potrebe njihovega podjetja in nivoja potrebe tehnične in gospodarske izobrazbe konkretno usposobili.

Vsekakor bodo novi pozitivni predpisi razen tega ustvarili nove možnosti za aktivnejše vseh rezerv v podjetju z namenom, da se znižajo podjetni stroški, ki se dosežejo bolje izkoriščenje vloženih sredstev in večja produktivnost živega dela. Podjetja, katera so oživela stimulativne oblike nagrajevanja, pa bodo v novih pogojih imela vsekakor prednost pred onimi, ki so ta problem iz teh ali onih razlogov zanemarili.

Ing. Desanka Kozič:

O razvoju gozdarstva

Perspektivni razvoj našega gospodarskega razvoja posveča veliko pozornost tudi razvoju gozdarstva. Ker pa zavzema gozdarstvo po svojem družbenem proizvodu le majhen del našega skupnega narodnega gospodarstva, je njegova vloga ob upoštevanju vsestranskih in splošnih koristi enakovredna vlogam ostalih, po obsegu in družbenem proizvodu mnogo močnejših gospodarskih panog.

Osnovna misel, na kateri je zasnovan naš perspektivni plan je predvsem zagotovitev skladnega razvoja vseh panog našega gospodarstva. Pogoji za takšno vzklajevanje so se ustvarjali postopoma tekom mnogih let in se ustvarjali, terjali včasih tudi določeno stagnacijo oziroma počasnejši tempo razvoja nekaterih panog.

Pri sprejemanju sedanjega perspektivnega programa pa moramo ugotoviti, da v glavnem ne bi smelo biti nič novega v nekaterih strukturnih odnosih razvoj gozdarstva v našem gospodarstvu in da je vzrok za počasnejši razvoj nekaterih panog, tukaj mislim v glavnem na gozdarstvo, treba poiskati predvsem v administrativnih ukrepih, ki jih že vedno zahteva splošni gospodarski razvoj pokojaj v manjši meri pa tudi v samih gospodarskih organizacijah.

Program ugotavlja, da je treba odpraviti administrativne posege v gospodarjenje z gozdovi in omogočiti uveljavljanje delavskega samoupravljanja. Ljudska skupščina LRS je pretekleem letu to zvezi s poročilom o gozdnih skladih obravnavala problem gospodarjenja in upravljanja z gozdovi ter ugotovila da delavsko samoupravljanje v gozdarstvu nima tistih pravic in dolžnosti, kakor jih ima v ostalih gospodarskih panogah. Vse te ugotovitve pa v praksi še ne najdejo dovolj odraza.

Ne mislim s tem negirati izjemen položaj gozdarstva v pogledu proizvodnje ključnih sortimentov, s katerimi je gozdarstvo dolžno alimentirati naše industrijo. To so potrebe našega gospodarstva in nobenega izjemen pomena zadostiti. Ne vidim pa opravičila za dejstvo, da gozdarstvo pri tem ni primerno stimulirano in da se vilek dela, ustvarjen pri gozdni proizvodnji ne akumulira v gozdarstvu, temveč v drugih gospodarskih panogah. Večja akumulativnost v gozdarstvu bi omogočila večjo materialno osnovo gozdarskih podjetij, takšna osnova pa je predpogoj za uspešno razvijanje in uveljavljanje delavskega samoupravljanja.

Problem osebnih dohodkov v gozdarstvu predstavlja izredno pereč problem. Vsled nizke akumulativnosti so osebni dohodki pod republiškim povprečjem. Po podatkih ananalize za leto 1960 v celjskem okraju znaša povprečni mesečni neto zaslužek v gozdarstvu 15.500 din. medtem ko znaša povprečje vseh panog gospodarstva 22.100 din, povprečje v industriji pa 25.700 din. Zaradi nizkih osebnih dohodkov odhaja delovna sila v druge gospodarske panoge, kjer ima zagotovljene višje osebne dohodke, ugodnejše delovne pogoje in v glavnem urejene življenjske pogoje.

Sodobni način gozdne proizvodnje zahteva stalno delovno silo. Ta delovna sila pa gozdarstvu ne bo dosegljiva, dokler ne bo gozdarstvo v stanju gozdnemu proizvajalcu poleg izboljšanih delovnih pogojev nudili tudi ostale življenjske pogoje in pristopiti k gradnji sodobnih delavskih naselij, kulturnih in izobraževalnih centrov, skratka nuditi gozdnemu delavcu vse tiste pridobitve, katerih se že v polni meri poslužujejo delavci v razvitih industrijskih centrih.

Težki pogoji v katerih živi in dela naš gozdni proizvajalec danes ne bo omogočili hitrejšega gospodarjenja oziroma počasnejši tempo razvoja nekaterih panog.

treba tudi gozdnega delavca dvigniti iz njegove zaostalosti in ga vključiti kot aktivnega in enakopravnega proizvajalca v našo socialistično skupnost, ta skupnost pa mu mora priznati in omogočiti vse tiste pravice, ki mu pripadajo kot članu te skupnosti.

Gozdarstvo v celjskem okraju, ki se uvršča v sedanja razvita gozdna področja n. pr. vse do danes ni bilo v stanju pristopiti k izgradnji delavskih naselij. Sele perspektivni program 1961—1965 predvideva začetek gradnje takšnih naselij, seveda s predpostavko, da se bodo odstranili ali vzroki, ki danes še zadržujejo gozdarstvo na nizki stopnji akumulativnosti

Gozdarstvo se tudi često očita, da ni bilo dovolj pridarovno pri uvajanju mehanizacije in da prepočasi pristopa k modernizaciji svoje proizvodnje. Vedeti pa moramo, da je gozdarstvo tudi s svojimi minimalnimi skladi lahko vršilo le finansiranje najnujnejših investicij in da niso bila mogoča kakšna večja vlaganja v mehanizacijo oziroma v večanje sredstev za izboljšanje standarda gozdnih proizvajalcev.

Smatram pa, da bo v spremenjenih pogojih možna v celoti realizirati predviideni perspektivni program razvoja gozdarstva.

☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI ☆ V LJUDSKI SKUPŠČINI